

[Søren P. Larsen.]

Saa er der Bestemmelserne om Alimenterne. Det ærede Medlem Hr. Villumsen spurgte, om man troede, man ved Trusler om Afsoning kunde faa flere Penge ind i Kommunekasserne, om man troede, man ved at fratage Alimenterne deres borgerlige Rettigheder fik flere Penge ind i Kommunekasserne. Jeg maa sige, at Spørgsmaalet er stillet meget dygtigt, men det dækker jo ikke over det Forhold, som denne Lovgivning tilsigter. Det, det drejer sig om — og det kunde samtidig være mit Svar til den ærede kommunistiske Ordfører —, er dette, om de Borgere, der er i Stand til at yde enhver sit, ikke har en Forret fremfor dem, der netop paa Grund af Alimenterforpligtelser ikke er i Stand til at klare deres Sager selv, men som det offentlige maa betale for. Der er jeg af den Opfattelse, at der maa godt være to Slags Borgere her i Landet: de, der klarer sig, bør have større Indflydelse end de, der ikke kan klare sig, men paalægger det offentlige betydelige Merudgifter.

De øvrige Spørgsmaal, som har været drøftet, er Spørgsmaal, vi har haft Lejlighed til at tage Stilling til paa anden Maade, det gælder saaledes Forslaget om, at Ordet „varm“ udgaar. Jeg maa sige derom, at den Redegørelse, det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen, Udvalgets Formand, gav om dette Forhold, dækker over den Forhandling, som fandt Sted i det sociale Udvalg, som Ministeriet har nedsat, og jeg har tiltraadt den Afattelse, som Lovforslaget har faaet. Jeg kan for Resten ogsaa godt sige, at den blev tiltraadt af alle de store Partiers Repræsentanter. Det var en enstemmig Indstilling, der blev givet, det har jeg følt mig bundet over for, idet jeg er blevet klar over, at hygiejniske Foranstaltninger, der skal komme hele Befolkningen til gode, ikke hører hjemme i Forsorgslovgivningen, der fortrinsvis tager Sigte paa at hjælpe dem, som ikke ved egne Kræfter er i Stand til at komme igennem Vanskelighederne.

Der kunde maaske nok være Anledning til flere Bemærkninger, men vi har jo mere paa Dagsordenen, og den højtærede Formand tager mig vel ikke ilde op, at jeg nu slutter og anbefaler at stemme for Venstres Ændringsforslag.

Formanden: Fuldkommen rigtig Opfattelse.

Victor Larsen: Det interesserede mig ikke saa lidt at høre det ærede Medlem Hr. Nøhrs Betragtninger paa den ene Side og

paa den anden Side. Det ærede Medlem var egentlig ganske godt tilfreds med vore Ændringsforslag, det ærede Medlem sagde om flere af dem, at der var noget i det, de Konservative havde foreslaaet, men endte naturligvis, kan jeg sige, med at anbefale at stemme imod dem, det er den Slags, man er udsat for.

Under Udvalgets Forhandlinger har vi Gang paa Gang sagt, at der naturligvis kunde forhandles om de af os stillede Ændringsforslag, vi har ikke paastaet, at vi har fundet de Vises Sten. Den Lovgivning, vi er inde i, erkendes stort set fra alle Sider at være af en saadan Art, at den Dag maa komme, hvor man bliver nødt til at bremse op paa en helt anden Maade. Efter vort Syn var det rimeligere, om man allerede nu forsøgte paa en lempeligere Maade at indflette Bestemmelser i denne Lovgivning, saaledes at Kommunalbestyrelserne blev i Stand til paa den ene Side at administrere Loven og vide, hvor langt de var, og paa den anden Side til at sortere, saaledes at man, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen sagde, kunde skille de Mennesker ud, der bestandig er de tyngende og ikke ønsker at overholde Landets Love. Det ærede Medlem Hr. Nøhr vilde have gjort ikke blot sit eget Parti, men alle her i Landet en Tjeneste, hvis han paa et tidligere Tidspunkt under disse Forhandlinger havde vist Forhandlingsvilje over for vore Ændringsforslag, saaledes at man kunde bore sig ind i disse Spørgsmaal og faa noget virkeligt ud af det, medens vi nu rimeligvis maa se vore Ændringsforslag stemt ned.

Til det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen vil jeg gerne sige, at det var ganske øjensynligt — det fremgik tilstrækkelig tydeligt af det ærede Medlems Tale —, at vort Forslag om Mælken kommer det ærede Medlem i høj Grad ubelejligt. Jeg maa tilstaa, at jeg kan ikke rigtig følge det ærede Medlem i Argumentationen. I Forsorgslovens § 287 staa der, at man kan give et skolesøgende Barn af ubemidlede Forældre, som lider under utilstrækkelig Ernæring, et Maaltid varm Mad i Skolen. Nu ønsker man dette ændret til, at man ogsaa kan give det et Maaltid Tørkost. Vi siger, at det er rimeligt og rigtigt, men vi ønsker saa det Supplement, at man ogsaa siger, at hvis Barnet har godt af at faa en halv Liter Mælk, lad det saa faa det ogsaa!

Men saa sker der pludselig noget! Saa kommer det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen og siger: Nu ødelægger De sandelig alting for os i Kalundborg paa dette Omraade, og dér har vi ordnet det ganske udmærket; nu